

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:
Մեր հասցեն. Тифлисы, Редакция „Мшакъ“.
Եւսմ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Կնիքագրութիւնը բաց է առ աւետեան 1(—2 ժամ
(բացի կիրակիէն և առաջօրէից):
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով:
Յայտարարութիւնները և աւետիկները պետք է ներկայացնել
իրաւաբանիչը առաջադրելու 10 կոպեկով:
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԱՆԻԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ԲՈՎԱՆԻՆԻՍՏԻԿ

Տեղական միջոցներով. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒՆԻՆԻ:
ՆԵՐՔԻՆ ՆԵՐՔԻՆ. — ԱՐՏԱՐԻՆ ՏԵՍՈՒՆԻՆԻ:
Պատերազմի տարիներ. Երկու մահեր. Արտարին լուրեր. — ՀԵՐԱՅԻՆԻՆԻՆԻ. — ՅԱՅՏԱՐԱՆԻՆԻ:
ԲՈՎԱՆԻՆԻՍՏԻԿ. — ԲՈՎԱՆԻՆԻՍՏԻԿ. — ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿԵՆՏՐԱԼ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿԱԶՄԱՆԻԿԱՆ ԴԱՐԱՆ

ՏԵՂԱՆԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐՈՎ

Ինչպէս յայտնի է մեր ընթերցողներին, ներկայ հոկտեմբերի 7-ին Աղդաշուտ տեղի ունեցաւ քաղաքացիական ժողով: Այսօր մի նոյնատեսակ ժողով բացվում է Երևանում, որ կազմւում է մեր կողմէն սեփական քաղաքացիական հասցուն կենտրոններ: Մենք առիթ կուենանք խօսելու այդ ժողովների հետևանքների մասին, իսկ առ այժմ մասնացոյց կը լինենք մի հանգամանքի վրա, որի վրա առանձին ուշադրութիւն էր դարձրել Աղդաշի ժողովը: Մնա ինչ հանգամանք է դա:

Ժողովականները, քննելով տեղական արդիւնաւորութիւնների կարիքները, նկատում էին, որ կատարելագործութիւններ և բարելորդումներ մտցնելու համար արդիւնաւորութիւնների մէջ անհրաժեշտ են լուրջ ծախսեր: Ինչպէս կարելի է անցկացնել առուներ, կազմակերպել կրեդիտ, ձեռք բերել գործիքներ և մտցնել նոր կարգեր վաճառահանութեան մէջ, եթէ արդիւնաւորութիւնների տրամադրութեան տակ չեն լինի անհրաժեշտ ծախսերի համար նիւթական միջոցներ:

Ոչգէր կարող են տալ այդ միջոցները: Կամ պետական գանձարանը, կամ տեղական արդիւնաւորութիւններ: Անշուշտ, գանձարանը մի որոշ չափով անհրաժեշտութիւն ցոյց կը տալ արդիւնաւորութիւններ, բայց այդ օժանդակութիւնը չէ կարող շատ մեծ և պատկառելի լինել, մասնաւորապէս ներքին ժամանակում, երբ պետական գանձարանի առաջը դրված են ամեն տեսակ խոշոր և ծանր պարտաւորութիւններ: Իսկ տեղական միջոցներից օգտվելու համար կարևոր է, որ տեղական արդիւնաւորութիւնը իրաւունք ունենալ ինքն

իրան հարկատու լինել, ինչպէս այդ առում է Ռուսաստանի ներքին նահանգների արդիւնաւորութիւնը, որը գեմատովի հիմնարկութիւնների միջոցով հարաւորութիւն ունի թէ նիւթական միջոցներ հալածակերպ տեղական կարիքների համար և թէ կազմակերպելու այդ միջոցների նպատակը պարզապէս ծախարարութիւնը:

Այս այդպիսի առարկութիւններով Աղդաշի համագումար ժողովը եկաւ այն եզրակացութեան, որ բարեկարգութեան զարգացման համար կարևոր է գեմատովի հիմնարկութիւնների արդիւնաւորութիւններ: Իսկ եթէ գեմատովի կարողանայ իրագործել մեր երկրում, այն ժամանակ նա իր վերահասութեան տակ կանխի ոչ միայն բարեկարգութիւնը, այլ և բարձրագոյն փրկարկութիւնը, որի հետևանքով ինչպէս այդ գեմատովի թիւն, զինեղործութիւն, անպահանջութիւն, շրջապատութիւն: Մենք այլ ևս չենք խօսում այն օգտաւէտ և էական գործունէութեան մասին, որ վերաբերում է գաւառների առողջապահական, կրթական, հաղորդակցական և ուրիշ կարևոր պէտքերի բաւարարութիւն ապաւ պահանջին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒՆԻՆԻ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թիֆլիսի առաջի քաղաքային ապաստարանի կառավարչի գեներալ-մայոր Երևան է, որ անցյալ սեպտեմբեր ամսում ապաստարանում գրիչի կնիք 368 հոգի 633-ը տղամարդի, իսկ 35-ը կանայք: Ըստ ազգութեանց բաժանվում են՝ ռուսներ 267 տղամարդ և 5 կին, հայեր՝ 331 տղամարդ, վրացիներ 204 տղամարդ և 30 կին և լէններ՝ 20 տղամարդ: Գրիչ րոդների ամենամեծ թիւը կազմում են մշակներ՝ 291 հոգի և գործի ընդունակներ՝ 284 հոգի: Գրիչի կնիք են նմանապէս և 2 աշակերտ:

«Ручь» լրագիրը հաղորդում է, որ գիւղացիական օրէնսդրութիւնը վերաբնակչութեան հարցը

մտել է մի նոր շրջան: Ներքին գործերի մի-նիստութեան գեմատովիական բաժնում, իսկական պետական խորհրդական Գաբիշի նախագահութեամբ՝ նորից է յարուցված վերաբնակչության հարցը և մշակվում է: Մինչև այժմ նոր օրէնսդրութեան ծրագիրը ընկնում էր նահանգական խորհուրդներում՝ նահանգապետի նախագահութեամբ, այժմ որոշված է արմատականապէս փոխել այդ խորհուրդների կազմը: Այն ինչ առաջ խորհրդի անգամ էին հրաւիրվում նահանգապետի մասնացոյց արված անձերը, այժմ խորհրդին մասնակցողների նշանակվելը թողնված է գեմատովիների և գիւղական համայնքներին: Վերջիններս իրանց սեփական ընտրութեամբ իրաւունք ունեն նշանակելու իրանց ներկայացուցիչներին: Գիւղացիական օրէնսդրութեան ծրագիրը, որ արդէն մեծ մասամբ շահված է նախկին կազմի ձեռքով, էական փոփոխութեան է ենթարկվելու: Գոնէ նոր կազմին այդ առիթով տրված է լայն լրագործութիւններ:

Հարկաւոր ենք համարում մի քանի կենսագրական տեղեկութիւններ հաղորդել Թիֆլիսի նոր ընտիր քաղաքագլուխ Գ. Ա. Վերմիլի-նի մասին: Նա ծնվել է 1863 թիւին: Իր միջնակարգ կրթութիւնն ստացել է նախ Թիֆլիսի և ապա Բագուի ընթացիական դպրոցներում, իսկ բարձրագոյն կրթութիւնն աւարտել է Մոսկվայի Պետրոպոլսի ակադեմիայում: 1885—86 թեւերին նա մասնակցել է Կովկասի պետական գիւղացիների վիճակի ուսումնասիրութեանը: 1886 թիւներն ընտրեցին գիւղատնտեսական ընկերութեան քարտուղար, իսկ 1889-ին նոր ընկերութեան խորհրդի անդամ: 1881-ին նա ընտրվեց Թիֆլիսի գումարի ձախաւոր: Իրանից յետոյ նա շուտով մեկնեց Բագու, որ նշանակվեց առևտրական բանկի կառավարիչ: 1896 թիւներն ընտրեցին անգամ քաղաքային վարչութեան, ուր նա մնաց մինչև 1898 թիւը և վարեց շինարարական բաժնի: Այդ ժամանակ նա գրել է մի քանի ընդարձակ գեղարուեստի քաղաքի լուսաւորութեան, սպանդանոցի, ձիաբարձի յետադիման և այլ խնդիրների մասին: 1899 թիւից սկսած պ. Վերմիլի-նիան ծառայում է «Մանթաշեան և ընկ.»

առ», առում էին նրանք:

Յակարծ մզկիթի դուռը բացվեց. ախու՜նդ Հասանը և հաջի Իբրաղը շէմքի վրա երևացին: Ժողովում արեղ կիսամթութեան պատճառով նրանք չը տեսան, որ ծեծվող Չէյնալն է, բայց երբ աշակերտները, լաւ հասկանալով, թէ իրանց ինչ է սպասում, սկսեցին բաց փէն-Չէյնայից ցատկոսել և փախչել, լեզապատառ, ախու՜նդը նկատեց ֆալախկայի մէջ Չէյնային, որի մեծ հորը, սկսեց սղի արտասուք թափել:

— Վայ, հարաւորապէս, գոռաց ախու՜նդը, տես, հաջի Իբրաղ, այդ լրբերը, շները ինչ են արել, ինչ զաւթ են արել:
Եւ վազելով դէպի փէնջարան, ախու՜նդը և տեկեց ընդեք Սըրաբին, որ վերջին փախչողներից մէկն էր և չը կարողացաւ դուրս պրճնել:

Ախու՜նդը բռնեց նրա բեաւորները, վազեց, ոտքով կոխ առեց, շարունակ հայոյն-լով, բայց նկատելով, որ հաջի Հուսէյնի որդին է, մի մարդի, որ հաջի Իբրաղից յետոյ, թաղի նոյնպէս հարուստ և արդեցիկներէն էր, դադարեցրեց ծեծը. «Գու էլ, գու էլ, հաջի Հուսէյնի որդին, այն լաւտոնների թախն էս դարձել», բարեկցած սասց նա:

Սակայն այդտեղ միջամտեց հաջի Իբրաղը. — Թող, ախու՜նդ, նրան, սասց նա, տեսներ առաջ մի է մեղաւոր:

Աբրաար օգուտ քաղելով այդ հանգամանքից, թուա փէնջարայից ու ոտնարարի վախաւ: Երբ օր երեք գիշերներն թափվեցին բաւալեց դուրս այգիներում, դանակներ (թուրեր) մէջ հայեցող, լսելով իրանց նստակի որդիների չարագործութիւնը, սոսկացել էին և խմբովին գիւղի հաջի Իբրաղին. «Ինչ պատիժ ուզում ես

նախապէս տան գործերում նախ Բագուում և ապա Պետերբուրգում: Նա յայտնի է և իբր գրող և մանաւանդ լրբ յօդուածագիր՝ թէ մասնագիտական և թէ ընդհանուր գրական մտքով: Նա գետնից է բաւական թույլ յօդուածներ մայրաքաղաքի թերթերում և Թիֆլիսի «Н. О.» լրագրում: Վերջերս լայն տեսաւ և նրա մի աշխատութիւն «Материалы для истории грузино-армянских отношений» վերնագրով մի գիրք, որ արժանացաւ մասնաւոր գովասանքների ու խրախուսանքին:

Երբեք թիւի, հոկտեմբերի 12-ին, Թիֆլիսի ժողովարանի դահլիճում սիրողները ներկայացրին Ա. Արեւիկան «Մարմուկ ճրագներ» պիէսը: Ներկայացումը ընդհանրապէս բաւարար էր և սիրողների մէջ նկատելի էր ուշադրութիւն դէպի իրանց գերերը: Սիրողներից մի քանիսը ցոյց են տալիս բնական գործունէութեան համար ձերբ: Յակարի էր, հին ողբերգական ոճով խօսակցութիւնը առ միշտ դէն պցի մեր բեմից և կենցաղավարական պիէսներում կենսը երևան գար բնական գծերով: Այդ կողմից հայոց բեմը արել է մի որոշ առաջադիմութիւն, բայց դեռ չէ ազատվել բոլորովին հին ձևերից:

«Сиб. Вест.» լրագիրը լսել է, որ սիրերեան երկաթուղու վրա 1½ ամիս շարունակ բոլորովին գաղարկու է ապրանքների և ձառորդների տեղափոխութիւնը:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Երևանի թիմական դպրանոցի հին հողաբարձուները հրաժարական տալով Վնթոյիս Կաթողիկոսէ, Վն. հափառ Կաթողիկոսն էլ իր կողմից կօնդակ է ուղարկել նոր հողաբարձուների ընտրելու: Այդ բանը նախօրոք յայտնվել է հասարակութեան, որը և ստորագրել է: Գալիս է նշանակված օրը, կիրակի, պատարագից յետոյ պէտք է պատգամաւորներ ընտրվեն իւրաքանչիւր եկեղեցում: Սակայն ինչ, սիրելի ընթերցող, 300—1000 ծուխ ունեցող եկեղեցիներում դալիս են միմիայն 30—40 մարդ ընտրութեանը մասնակցելու: Յաւալի բան չէ արդեօք»:

տուր մեր փուլ գաւառներին. թող ամենը քո Չէյնալն գլխին դուրս լինեն», աղբսել էին նրանք, բայց մայրերը, — ոհ, այդ բարե, դժաւաստ մայրեր, և հաջի Աբրաար խանդաղատանքով յիշեց իր բարի մօրը — կարողացնել էին իւմանալ նրանց թաքտի տեղը և ուտելիք ուղարկել: Ահ, ինչպիսի ծրագրերն էին կազմում այդ երեք օրը ընկերները. մէկը առաջարկում էր թողնել մէքէթը (պարոցը), մի դուրս գնալ Խորասան, Մէշէղ և թալարում (ուսանող) մտնել այդտեղի ձեմարանում, մի ուրիշը առաջարկում էր գլուխ վերցնել դալ Սպանան, Երբազ, վաճառականների մօտ աշակերտ մտնել, մի երրորդը առաջարկում էր ուղղակի Գէլլուրա ուտալ գնալ:

Վերջապէս, ֆէրաշները, որոնց ախու՜նդը և հայերը ուղարկել էին նրանց բռնելու, գտան նրանց թաքտի տեղը և թեկերը կապած, վաղկոթներին տալով, բերին նրանց մզկիթը, ուր ախու՜նդ Հասանը, ամենքի հայերը կամ խնամակները և հաջի Իբրաղը՝ նստած, զէյնը էին ծխում: Նրանց կանգնեցրին մէկդի բաւալում, շարան շարան. ֆէրաշները թաքտ ձիւպտները դնում էին աւաղանում, ջրի մէջ, որպէս զի հարուածները աւելի զգալի լինեն. մի քանիսը ֆալախկայի կապերը դրոպում էին, պնդացնում: Չէյնալը չէր երևում:

— Ինչ անեք այս ձեր փուլ գաւառներին հետ, դիմեց զայրացկոտ կերպով հայերին ախու՜նդը:

— Ինչ որ կը հրամայէ հաջի Իբրաղը և դուք, խնարհութեամբ պատասխանեցին հայերը. բերթեցէ նրանց կաշին, մենք խօսք չունենք. դուրսան լինեն Չէյնայի գլխին:

— Դուք ինչ էք առաջարկում, ախու՜նդ, հարցրեց աջի Իբրաղը, փառաւոր և երկար մօրուրը

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հ Է Յ Դ Ա Ր - Շ Ա Ն

(Պարսկական կտակներ)

Պատմումս Դանիալի
V

Մեր պատմած գէպերից քսան տարի առաջ էր:

Աբրաար, 17 տարեկան պատանի, յաճախում էր Ղազվին թաղի մզկիթը, ուր ախու՜նդ Հասանը ուսուցանում էր թաղի մանուկներին Ղուրանը և հադիսներ, ու շրջապատ գրելը: Անիւրա ախու՜նդը շատ դժգոհ ուսուցիչ էր. օր չը կար, որ նա աշակերտների ոտքեր ֆալախկայի հարուածներով չը դադէր: Չորսւմ մէջէի գիցուրտ և միայն խորիներով ծածկված յատակի վրա, կռացած, իրանը ետ ու առաջ տանելով ու բերելով, նրանք պէտք է անգիր անէին արաբերէն հադիսները, Ղուրանի կրօնքները և մանաւանդ արաբական բերականութեան կանօնները:

Ամեն անգամ, երբ Աբրաար, դադված ֆալախկայի հարուածներէր, գանգատվում էր հօրը, սա պատասխանում էր. «Ճեղքանդը մէն (որդիս), ինձ ես գանահարի եմ, մինչև որ ֆալախկալ չուտեմ, մարդ չես դառնայ: Սակայն ախու՜նդ Հասանը ֆալախկայի հարուածներին չէր ենթարկում թաղի ամենահարուստ և արդեցիկ ու Ծահ-Արզու-Աղիւմ ուխտատեղու մօտակալի (երէցիփի), սարաֆ (սեղանաւոր) հաջի Իբրաղի որդուն, Չէյնալին, որ յայտնի էր իր չարածիւրութեամբ. նա ծեծում էր իր բոլոր ընկերներին, դասերը չէր պատրաստ-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՏԵՐՍԲՈՐԳԻ ՇՈՒՐՋԸ

Ֆրանսիացիները հրմովում են: Պարիզից հե-
տագրում են Պետերբուրգի լրագրողներին, թէ
պատերազմի բռնից ինչպէս և Պետերբուրգից
ստացված հեռագրերը, ուսումնական աղբիւրից
ընդհանուր ցնծութիւն են պատճառում Պա-
րիզի ժողովրդին: Մամուլը միաբերան հաս-
տատում է, թէ հապոնացիների համար ծանր
օրեր են հասնում: «Journal» լրագրի թղթա-
կիցը, որ գտնվում է Մուկլէնում ուսուց
գլխաւոր բանակատեղի մօտ, հետագրում է,
թէ ուսումնական աղբիւրից լայնացնել իրանց
գրաւած ձեռագրային գիրքերը և ամեն մի ժամ
ամբանում է հաստեցման (ընկալի) յոյսը:
Կոբլը մղվում է անընդհատ, անխնայ: Հազար-
ներով ընկնում են մարդիկ գիշեր և ցերեկ
երկու հակառակորդների դիրքերի վրա և սա-
կայն իրանց դիրքերը գրեթէ չեն փոխվում:
Ինչպէս, հոկտեմբերի 3 ին, երեկոյան, ուսու-
նեքը մի քանի յուսահատ յարձակումներ գոր-
ծեցին և վերջերս մի քանի կէտեր Շախէ կա-
յարանի մօտ: Մի քանի դիրքեր գրեթէ 10
անգամ անցնում էին ձեռքից ձեռք: Երկու
բանակները կենտրոն և մասկան կոնք են մը-
ղում: Դա կոնք չէ, այլ գլխովին կոտորած:
Մուկլէնի պաշտպանողական դժբեր ներկա-
յացնում են սաստիկ ամրացված ամրութիւն-
ներ: Կուր դաշտը ներկայումս կազմում է 100
վերստանի մի տարածութիւն, գրեթէ նոյնչափ
երկար ճակատով: Մուկլէնից դէպի հարաւ
գտնվող բոլոր դիրքերը, աւերակների կոյտեր
են դարձել: (Pyc. Bbl.)

Հայտնի պատմիչը Պորտ-Արսուրի հետ ռուս
դժուարացել է: Չիֆուից հետագրում են հոկտե-
մբերի 4-ին, որ հաղորդակցութիւնները Պորտ-
Արսուրի հետ չհասան ջնկանքով սաստիկ
դժուարացել են: Այդ քաղաքի հապոնական հիւ-
կապտաստարներ հաստատում է, որ բերդը եր-
կու շարքով աւելի չէ կարող դիմանալ:
Ժիշը է միայն այն, որ բերդի ուժեղացումը
շարունակվում է: Եւրոպական օդաչուներ
մի խումբ գործում է կապված օդաչուներից և
որոշում է ուսուց գործերի տեղափոխութիւնը,
քննում է ուսուց գործերը և ամեն բանի մա-
սին հաղորդում է հապոնական բաւարանե-
րին, որոնց հետ կապված է հեռախօսով: Տօ-
կիոյում, ինչպէս հեռագրում են Չիֆուից, հրա-
տարակվել է կայսրական հրովարտակ, որ
գրաւակների ներքոյ է կոչում երկու նոր դա-
սակարգերի պահստները: Այդ կարգադրու-
թիւնները պէտք է ծառայեն իբրև պատաս-
խան ուսումնական 2-րդ մասնաշարական բանակի
կոչման: Իրապէս, ինչպէս յայտնի է լաւ գի-
տակ աղբիւրներից, Եւրոպայում մնացել են
միայն 30,000 պահստներ և 20,000 ազգա-
ման պահակազօր, որոնք զինուորական պատ-

շինելով ու դէպքում գլխացնելով, որը յետոյ
տուեց իր կողմին նստած հաշի Հուսէյնին:
— Եւ հարկաւոր եմ համարում նրանց այս
պատմիքը տալ: ամեն մէկին Փալախկայի 40
հարկած է ապա 2 օր դիմանում պահել ու
միայն ցամաք հաց ու շուր տալ:
— Մաշալա, մաշալա, ախուհ, շատ արդար
է քո վճիռը, արտասանեցին ամեն կողմից:
Փէրբաշները հանցեցին շրից ճիւղտները ու
լարեցին Փալախկայի կապերը:
Արքայի և ընկերների երեսի գոյնը գալի
պէս սպիտակել էր:
— Եւ համաձայն չեմ այդ վճիռին, բարձրա-
ձայն ասաց հաշի Իբադը:
Արքայի և ընկերների թուրք ընթանում չո
բացաւ: Ել ուրիշ ինչ աւելի անոնի պատիժ
է նա երկնում իր մարդուն: Նրանք նայեցին
յուսահատ միմեանց երեսին:
— Եթէ այդ պատիժը քիչ է, ասաց հաշի
Հուսէյնը, աւելի խիստը սահմանեցէք: Նրանց
միւր ձեռք, ոսկրը մեղ:
— Դուք ինձ չը հասկացաք, բաժնիդ տալով,
ասաց հաշի Իբադը:
Եւ դառնալով Փէրբաշներին, հրամայեց.—
բացէ՛ք դրանց թիւերը: Կենացրէ՛ք Փալախկէն և
ճիւղտները: Իսկ դուք—դիմեց նա աշակերտ-
ներին, ազատ էք, եկէ՛ք արտոնդի և մեր ձեռ-
քը համարէ՛ք ու միւս անգամ խելօք կացէ՛ք,
այլ ևս աղբիւրի բան չանէ՛ք:
Ապա՛յն աղբիւրի մեծահոգութիւնից, Արքա-
սը և ընկերները խոնարհեցին գետին և հաժ-
րութեցին ամենքի ձեռքը:
— Բանի որ դուք ներում էք, ասացին ծնող-
ները, մենք խօսք չունենք ասելու, բայց տանը
մենք դրանց ճաշը լաւ կեփենք:
— Ոչ, ոչ, ևս խնդրում եմ դուք ևս ներէ՛ք,

բաստութիւն ունեն, մնացած կօրպուսները գո-
յութիւն ունեն միայն թղթի վրա: (Pyc. Bbl.)
Ռուսաց կորուստները ըստ հապոնական գե-
կուցման: «Berl. Tag.» լրագրի, մարշալ Օ
յիմայի պաշտօնական գիւղացուներին հիման
վրա, առաջ է բերում ուսուց կորուստների
թուանշանները Շախէի մօտ եղած կոնքերի մէջ
մինչև սեպտեմբերի 29 ը: Այդ թուանշանները,
լրագրի կարծիքով, յաւելանալով դէպս վկայում
են, որ ուսումնական կորուստները չափա-
զանց մեծ են և դրա հետ միասին լրագրի
կարծում է, թէ հազիւ հապոնական կորուստ-
ները ուսումնական պակաս լինեն: Ռուսների
ընդհանուր կորուստը պատերազմի դաշտի
միայն այդ մասում աւելի քան 20,000 են
հաշվում: Ուսումնական կորուստները հապոնական
կենտրոնական և ձախ բանակի հաղթող զորո-
ված չեն: Մի ուրիշ զեկո ցփում մէջ առված է.
հապոնացիների ձեռքով մինչև սեպտեմբերի
30-ը հաւաքված և թաղված ուսուց դիւ-
ներ թիւը, որ հասնում է մինչև 2000, վե-
րաբերում է միայն հապոնական ձախ բանա-
կին: Պատերազմի դաշտի վրա գտնված սպան-
վածների թիւը, կենտրոնական բանակի հան-
դէպ, հաշվում են 2500 մարդ: Ստացված տե-
ղեկութիւններով, սպանված ուսումնական ընդհա-
նուր թիւը 8,500 հոգուց անցնում է (Hob.):

Հոկտեմբերի 4-ի կոչը: Մուկլէնից հեռա-
գրում է «Pyc.» լրագրին, հոկտեմբերի 5-ին.
«հոկտեմբերի 4-ին կոչը շարունակվում է
ամբողջ ճակատի վրա: Կուրպատկերը զեկա-
վարում էր անձամբ, զարմանալի արիւնքը
տուրթեմբ: Այս բազէիս լուր եկաւ, որ հա-
պոնացիների ձախ թիւը մեղանք յետ է մղը-
ված և փախուստ է ստացել: Նահանջման ձա-
նապարհը նրանց առաջ կորված է մեր զորա-
խմբերի մէկի կողմից և ներկայումս այդտեղ
զարհուրելի կոտորած է կատարվում: Մենք
վերջնականապէս հաստատվել ենք «մի ծա-
ռանի թմբ» կամ «Պուտիլան թմբ» վրա:
Երկուշաբթի, ժամը 10-ին, հապոնական մի
բաւարան, անակնկալ կերպով յայտնվեց
այդ թմբի հարաւային կողմում, բայց մերոնք
նկատեցին թշնամուն և նա յետ մղվեց: Դի-
շքը անձրև եկաւ և սաստիկ հրացանաձու-
թիւն էր: Կուր դաշտը ինչ որ զարհուրելի
բան է ներկայացնում: Եւրոպացիները ընկած
են կոյտերով: Մերոնք դիմանալ են պատա-
հում են: Ընկած են բազմաթիւ հապոնական
հրացաններ, թուրքեր, կաթսաներ»:

Կուր գործերի թիւը: «Echo de Paris» լրա-
գրի Պետերբուրգի թղթակիցը տեղեկութիւն-
ներ է հաղորդում կուր գործերի թիւ մասին:
Նրա խօսքով, ուսուց բանակի ձախ թիւը վրա
չորս կօրպուս կար, իսկ Կուրպատկերին ամ-
բողջ բանակը բաղկացած է 9 կօրպուսից,
ընդամենը 270 բաւարան, 21 էսկադրօն, 124
բաւարէա, 8-ական թնդաթիւններով և 4 բա-
ւարէա Մաքսիմի, այսինքն 226,748 մարդ

ուսուց հաշի Իբադը: Պէտք է ձեռք յայտնեմ, որ
մեղաւորը իսկապէս Չիֆուին է: Ինչու նա
պէտք է իր ընկերներին այնքան նեղացնէ, որ
այդքան չարանան նրա դէմ: Բայց եւ Չիֆու-
ին էլ ներքեցի, թէ ևս առաջ պատմեցի, իսկ
այժմ եւս մի բան եմ մտածել և եթէ արտօնդ
օրհնէ, ու Ալլահը կամենայ, վաղը և եթէ կը
կատարենք:

— Իմ օրհնութիւնս առաջնոց եմ տալիս, ա-
սաց արտօնդ Հասանը:

— Դուք լաւ գիտէք, շարունակեց հաշի Իբա-
դը, որ մեր օրհնելը շարեւթը պատուիրում
է, հէնց որ երկխան հասաւ ըլուղին (արբուն-
քին), նրան ամուսնացնել: մեղ է, եթէ նա
գիշերները երազախար լինի: Չիֆուին արդէն
18 տարեկան է, հասել է արբունքին և եւս
մեղ է նրա համար կին առնել, նրա քեռքինը
կարելի ջանքին գլուխը պէտք է կապել, որ
աչքը դրսին չը մնայ: Բո Արքայի գլուխն էլ
ժամանակ է կապել, հաշի Հուսէյն, ասաց նա
գիմելով վերջինս:

— Ինչպիսի, ինչպիսի, աղաղակեցին միա-
բերան ամենքը:

— Բայց ու՛մ աղջիկն է արժանանում մեծ
բախտին ձեր հարսը լինելու, հարցրեցին ա-
խուհը և հաշի Հուսէյնը:

— Բնաւայա Ասադի աղջիկը, Գոհարը:

Այս ամուսնը լսելով Արքայի ծնկները կրկն-
ցին և նա գունակաւից: Գոհարը իրանց
զրացու աղջիկն էր, յայտնի իր գեղեցկու-
թեամբ և որին մայրը որոշել էր իր Արքայի
համար առնել: Ախ, այդ անիմալ Չիֆուին,
որին նա, Արքայը, մի անգամ բերանից թոց-
նելով, յայտնել էր այդ բանը, այժմ խլում է
իր ձեռքից իր նշանածին: Բայց միթէ նա,
Արքայը կը համարձակէր հօրը այդ մասին մի

հետեւի, 30,000 հեծելազօր և 900 թնդա-
թիւ: Եւրոպական ոյժերը կազմում էին—10
ճակատային դիվիզիա, 9 պահստային դիվի-
զիա, երկու հեծելազօրային բրիգադա, եր-
կու արտիլերիական, այսինքն 190 բաւարան,
65 էսկադրօն, 846 թնդաթիւ և 64 թնդաթիւ
Մաքսիմի (Hob.):

Ռուսները նոր կրիստեմբեր են անոք բերել:
«Berl. Tageb.» լրագրին հաղորդում են Նիւ-
Եօրկից, թէ ամերիկական գեսպան Պետեր-
բուրգում յայտնել է, որ Ռուսաստանը ձեռք
է բերել հարաւային Արգենտինայում, գտնէ 6
ցիկ է ու հպարտ ու գերազանցօրէն սպաւո-
նաւ կը յայտնէ: Վաշինգտոնում ենթադրում են,
որ այդ ժամադակ նաւատորմը պէտք է միա-
նայ բաւարական էսկադրային նրա հետեւան
ձանապարհի վրա (Pyc.):

«Standard» լրագրի հաղորդում է, որ սի-
բիրեան երկաթուղին այժմեանից սկսած կարող
է ամսական 36,000 մարդ տեղափոխել իրանց
հետ ունեցած բոլոր բեռներով: 1904 թիւ
ամսուկայ սկզբին նրանով կարելի էր տեղա-
փոխել առ առաւելը 27 000 մարդ, բայց տե-
ղափոխում էին ամսական ընդամենը 23,000:
Շուրջը յայտնեցին դիւ աւարտումը աւելացրեց
այդ երկաթուղու փոխաւարական կարողութիւ-
նը 40% ու, համեմատելով այն փոխաւարական
ուժի հետ, որ նա ունէր պատերազմի սկզբին:
Այդպիսի պայմաններում Ռուսաստանը մինչև
հետեւալ տարվայ ապրիլի 1-ին կարող է
Մանչուրիա տանել 150—200,000 մարդ:

Ե Ր Կ Ո Ւ Մ Ա Հ Ե Ր

Օգիտու Բարթօլդի.—Սըր Վիլիամ Հարկուդը

Մի քանի օր առաջ Պարիզում վախճանվեց,
70 տարեկան հասակում, յայտնի արձանա-
գործ Օգիտու Բարթօլդի: Համովված հանրա-
պետական և տաղանդաւոր արուեստագէտ,
«Էլֆօն» Արիւմ-ի հեղինակը ծնվել է 1834 թ.
օգոստոսի 2-ին Կոլմար քաղաքում: Նա սե-
րում էր աղանդի մի հին ընտանիքից: Նրա
ծնողները սկզբում խիստ ընդդիմութիւն ցոյց
տուին նրա ճաշակին և բնական ընդունակու-
թիւններին: Բէրթօլդի նախ աշակերտեց մի
ճարտարապետի, յետոյ իր գեղարուեստական
կրթութիւնը շարունակեց ծանօթ նկարիչ Արի-
Շէֆէրի արուեստանոցում և բաւական յետոյ
միայն նրան աջակցեց քանդակագործ Սէտուի
զեկապատկերման տակ պարապել արձանա-
գործութեամբ:

Բէրթօլդի քանի և հինգ տարեկան չը կար,
երբ սկսեց արտադրել, այնպէս որ նրա գոր-
ծերի ցուցակը շատ մեծ է: Մենք կը բաւա-
կանանանք յիշելով նրա երկու գործերը, որոնք
ընտրվում են նրա տաղանդը և որոնց շնոր-
հիւ արձանագործը հռչակ ստացաւ: Նրանցից
մէկն է—«Էլֆօն» Արիւմը, որը քանդակված է
Բէրթօն քաղաքի միջնաբերդի կողքին գտնվող
պալատի մէջ: Ֆրանս-գերմանական պատե-

խօսք ասելու: Ո՞րքա Գոհար, նա ևս սիրում էր
Արքային. այժմ Չիֆուին պէս փչացած աղի
ձեռքը պէտք է ընկնի:

Ո՞րքան լացեց երկրորդ օրը Արքայը, երբ
Գոհարին տանում էին. մայրը աշխատում էր
միթթարին, խոտաւում էր աւելի սիրուն աղ-
ջիկ ճարել, բայց Արքայի սրտի այդ վէրքը
երկար տարիներ չէր բուժվում... Նա այդ օ-
րից սոսկալի տուեութեամբ լցվեց դէպի Չիֆ-
ուին:

Երեք ամսից յետոյ հայրը հանեց նրան
դպրոցից և տարաւ իր խանութը, վաճառա-
կանութիւն սովորեցնելու: Զօր գործերով նա յա-
ճախ ստիպված էր լինում գնալ հաշի Իբադի
խանութը, ուր պատահում էր և Չիֆուին:
Մի օր վերջինս, մի կողմը տանելով նրան,
ասաց. «Երբ, Արքայ, եւ գիտեմ, գու մի ժա-
մանակ աչք ունէիր Գոհարի վրա, բայց եւ
ձեռքից խիցի. այժմ, եւ ձանձրացել եմ նը-
րանից, կամենաւ, եւ նրա թաղաղը (ապահար-
դանը) կը տամ, դու քեռքին արա նրան»:

Արքայը քիչ մնաց ապտակէր Չիֆուին,
բայց, խրատված դառն փորձից, զպեց իրան
և մերժեց Չիֆուին առաջարկութիւնը:

— Աւելի վատ, եւ նրան քեռքին կը կտրեմ
հօրս ծառաների մէկին հետ:

Եւ երբ Արքայը մտածում է, թէ ինչու այն
ժամանակ Չիֆուին գլուխը չը ջարդեց, նա
սաստիկ անխնամ է ինքն իրան:

Հաշի Իբադի համբաւը իբրեւ ամենաբարե-
պաշտ և շնորհաւոր մուսուլմանի աւելի և ա-
ւելի էր տարածվում:

Մի օր հայրը, հաշի Հուսէյնը, երեկոյան
ընթերցեց յետոյ ասաց Արքայի մօրը իր
ներկայութեամբ:

— Կոչը, այ կին, լսել և դու, աչքիս լոյս

րազմի ժամանակ Բէրթօն՝ Բէրթօնի այդ միջ-
նոթ: Եւրոպական ոյժերը կազմում էին—10
ճակատային դիվիզիա, 9 պահստային դիվի-
զիա, երկու հեծելազօրային բրիգադա, եր-
կու արտիլերիական, այսինքն 190 բաւարան,
65 էսկադրօն, 846 թնդաթիւ և 64 թնդաթիւ
Մաքսիմի (Hob.):

Ռուսները նոր կրիստեմբեր են անոք բերել:
«Berl. Tageb.» լրագրին հաղորդում են Նիւ-
Եօրկից, թէ ամերիկական գեսպան Պետեր-
բուրգում յայտնել է, որ Ռուսաստանը ձեռք
է բերել հարաւային Արգենտինայում, գտնէ 6
ցիկ է ու հպարտ ու գերազանցօրէն սպաւո-
նաւ կը յայտնէ: Վաշինգտոնում ենթադրում են,
որ այդ ժամադակ նաւատորմը պէտք է միա-
նայ բաւարական էսկադրային նրա հետեւան
ձանապարհի վրա (Pyc.):

«Standard» լրագրի հաղորդում է, որ սի-
բիրեան երկաթուղին այժմեանից սկսած կարող
է ամսական 36,000 մարդ տեղափոխել իրանց
հետ ունեցած բոլոր բեռներով: 1904 թիւ
ամսուկայ սկզբին նրանով կարելի էր տեղա-
փոխել առ առաւելը 27 000 մարդ, բայց տե-
ղափոխում էին ամսական ընդամենը 23,000:
Շուրջը յայտնեցին դիւ աւարտումը աւելացրեց
այդ երկաթուղու փոխաւարական կարողութիւ-
նը 40% ու, համեմատելով այն փոխաւարական
ուժի հետ, որ նա ունէր պատերազմի սկզբին:
Այդպիսի պայմաններում Ռուսաստանը մինչև
հետեւալ տարվայ ապրիլի 1-ին կարող է
Մանչուրիա տանել 150—200,000 մարդ:

Մի քանի օր առաջ Պարիզում վախճանվեց,
70 տարեկան հասակում, յայտնի արձանա-
գործ Օգիտու Բարթօլդի: Համովված հանրա-
պետական և տաղանդաւոր արուեստագէտ,
«Էլֆօն» Արիւմ-ի հեղինակը ծնվել է 1834 թ.
օգոստոսի 2-ին Կոլմար քաղաքում: Նա սե-
րում էր աղանդի մի հին ընտանիքից: Նրա
ծնողները սկզբում խիստ ընդդիմութիւն ցոյց
տուին նրա ճաշակին և բնական ընդունակու-
թիւններին: Բէրթօլդի նախ աշակերտեց մի
ճարտարապետի, յետոյ իր գեղարուեստական
կրթութիւնը շարունակեց ծանօթ նկարիչ Արի-
Շէֆէրի արուեստանոցում և բաւական յետոյ
միայն նրան աջակցեց քանդակագործ Սէտուի
զեկապատկերման տակ պարապել արձանա-
գործութեամբ:

Բէրթօլդի քանի և հինգ տարեկան չը կար,
երբ սկսեց արտադրել, այնպէս որ նրա գոր-
ծերի ցուցակը շատ մեծ է: Մենք կը բաւա-
կանանանք յիշելով նրա երկու գործերը, որոնք
ընտրվում են նրա տաղանդը և որոնց շնոր-
հիւ արձանագործը հռչակ ստացաւ: Նրանցից
մէկն է—«Էլֆօն» Արիւմը, որը քանդակված է
Բէրթօն քաղաքի միջնաբերդի կողքին գտնվող
պալատի մէջ: Ֆրանս-գերմանական պատե-

խօսք ասելու: Ո՞րքա Գոհար, նա ևս սիրում էր
Արքային. այժմ Չիֆուին պէս փչացած աղի
ձեռքը պէտք է ընկնի:

Ո՞րքան լացեց երկրորդ օրը Արքայը, երբ
Գոհարին տանում էին. մայրը աշխատում էր
միթթարին, խոտաւում էր աւելի սիրուն աղ-
ջիկ ճարել, բայց Արքայի սրտի այդ վէրքը
երկար տարիներ չէր բուժվում... Նա այդ օ-
րից սոսկալի տուեութեամբ լցվեց դէպի Չիֆ-
ուին:

Երեք ամսից յետոյ հայրը հանեց նրան
դպրոցից և տարաւ իր խանութը, վաճառա-
կանութիւն սովորեցնելու: Զօր գործերով նա յա-
ճախ ստիպված էր լինում գնալ հաշի Իբադի
խանութը, ուր պատահում էր և Չիֆուին:
Մի օր վերջինս, մի կողմը տանելով նրան,
ասաց. «Երբ, Արքայ, եւ գիտեմ, գու մի ժա-
մանակ աչք ունէիր Գոհարի վրա, բայց եւ
ձեռքից խիցի. այժմ, եւ ձանձրացել եմ նը-
րանից, կամենաւ, եւ նրա թաղաղը (ապահար-
դանը) կը տամ, դու քեռքին արա նրան»:

Արքայը քիչ մնաց ապտակէր Չիֆուին,
բայց, խրատված դառն փորձից, զպեց իրան
և մերժեց Չիֆուին առաջարկութիւնը:

— Աւելի վատ, եւ նրան քեռքին կը կտրեմ
հօրս ծառաների մէկին հետ:

Եւ երբ Արքայը մտածում է, թէ ինչու այն
ժամանակ Չիֆուին գլուխը չը ջարդեց, նա
սաստիկ անխնամ է ինքն իրան:

Հաշի Իբադի համբաւը իբրեւ ամենաբարե-
պաշտ և շնորհաւոր մուսուլմանի աւելի և ա-
ւելի էր տարածվում:

Մի օր հայրը, հաշի Հուսէյնը, երեկոյան
ընթերցեց յետոյ ասաց Արքայի մօրը իր
ներկայութեամբ:

— Կոչը, այ կին, լսել և դու, աչքիս լոյս

րազմի ժամանակ Բէրթօն՝ Բէրթօնի այդ միջ-
նոթ: Եւրոպական ոյժերը կազմում էին—

ՆՅՏՐԻՌՈՒՐ, եթովպիայի կայսր Մենելե-
ուալարեից 10,000 ֆրանկ մեր հիւանդ և
աւար զինուորականները կարելնելի համար:
ովկասեան քաղաքացիական մասի կառա-
նչպետի օգնական գեներալ-ինֆանտերիա-
նի Ա. Ֆրեդէն նշանակելով և Վիեննի, Կով-
ի և Գրօշնի ընդհանուր-նախնարպետ և
նայի զինուորական շրջանի հրամանատար
ԲՕ: Հօֆգերիխտով սկսվեց սենատոր Շառ-
նի մասին գործի ընտելութիւնը, որը միջա-
ւում և պետական դաւաճանութեան պատ-
տութեան մէջ: Մեղադրական ակալի և զօ-
ւանների հրատարակութիւնից յետոյ,
ցաքնուից Շառվանը, որ հերքում էր իր
բողոքիւնների գործնական նշանակու-
նը: Հօֆգերիխտը նշանակեց վիշաների
ութիւնը հոկտ. 26-ին:

Типографія «ГЕРМЕСЪ» Мадатовская ул. № 15.